

GESTIÓ INICIAL DEL PACIENT BUSSEJADOR A URGÈNCIES: SÈRIE DE 34 CASOS ATEsos EN UNA UNITAT HIPERBÀRICA DURANT L'ANY 2025

Evangelos Papoutsidakis Kissandraki; Nadia Hamzeh Garcia; Leticia Ines Troyano; Roberto Fernando Jaramillo Velasquez;
Margarita Sotomayor Davila

Hospital Moisès Broggi, UTH-CSI i Urgències

Introducció:

La patologia relacionada amb el busseig presenta una expressió clínica extraordinàriament heterogènia, que pot variar des de símptomes lleus fins a quadres neurològics greus compatibles amb malaltia descompressiva (ED) tipus I o II, barotraumes i altres complicacions específiques del medi hiperbàric. La valoració inicial a urgències és sovint complexa i requereix coneixement especialitzat i circuits de derivació adequats.

Objectiu:

Descriure les característiques epidemiològiques, clíniques i terapèutiques dels pacients relacionats amb el busseig atesos en una unitat hiperbàrica durant l'any 2025, així com la freqüència d'indicació d'oxigenoteràpia hiperbàrica (OHB).

Metodologia:

Es va realitzar un estudi observacional descriptiu de tots els bucejadors atesos entre gener i desembre de 2025. Es van registrar dades demogràfiques, tipus de busseig (recreatiu o professional), simptomatologia inicial, classificació orientativa (EDC, barotrauma o altres), i nombre de sessions d'OHB administrades. L'anàlisi va ser descriptiva.

Resultats:

Es van atendre 34 pacients (18 homes, 16 dones); 31 recreatius i 3 professionals, amb una edat mitjana de 41 ± 12 anys. El 41% van presentar símptomes neurològics (parestèsies, vertigen, dèficit motor), incloent tres casos medul·lars greus. El 32% van presentar clínica musculoesquelètica, el 18% manifestacions cutànies i el 18% símptomes ORL o sinusopatia. El 9% van presentar dolor abdominal, i un cas (3%) va ser compatible amb edema pulmonar agut d'immersió. Van requerir OHB 23 pacients (68%), amb un rang d'1 a 30 sessions, essent els casos neurològics greus els que van necessitar tractament més intensiu.

Conclusions:

La patologia del bussejador constitueix un conjunt clínic complex i altament variable, amb una proporció elevada de pacients que requereixen OHB. Aquests resultats reforcen la necessitat de disposar de protocols específics i una valoració especialitzada precoç en centres d'expertesa en Medicina Subaquàtica i Oxigenoteràpia Hiperbàrica, per tal d'optimitzar el pronòstic i minimitzar les possibles seqüeles.